

ATATÜRK DİNİ DÜŞÜNCE İLE İÇ İÇEDİR (3)

(...düenden devam)

Arkadaşlar! Cenâbı Peygamber, mesaîsinde iki dâra yani iki haneye malik bulunuyordu. Biri kendi hanesi, diğeri Allah'ın evi idi. Millet işlerini Allah'ın evinde yapardı. Efendiler, camiler, birbirimizin yüzüne bakmaksızın yatıp kalkmak için yapılmamıştır. Câmiler, tâat ve ibadet ile beraber din ve dünya için neler yapılmak lâzım geldiğini düşünmek, yani meşveret için yapılmıştır... İşte biz de burada din ve dünya için, istikbal ve istiklalimiz için, bilhassa hakimiyetimiz (egemenliğimiz) için neler düşündüğümüzü meydana koyalım. Ben yalnız kendi düşüncemi söylemek istemiyorum. Hepinizin düşündüklerini anlamak istiyorum...." (s. 11-12, Karal, 65; Borak, 29-30, Söylev: 2/94...)

Fransız gazeteci Maurice Perno'nun din hakkında sorduğu soruya Atatürk'ün verdiği yanıt:

"Türk milleti daha dindar olmalıdır, yani bütün sadeliğiyle dindar olmalıdır, demek istiyorum. Dinimize, bizzat hakikate nasıl inanıyorsam öyle inanıyorum. Şuura muhalif (mantığa aykırı) terakkiye (ilerlemeye) engel hiçbir şey ihtiva etmiyor. Türkiye'ye istiklâlini veren bu Asya milleti içinde daha karışık, sun'î (yapay), batıl inanışlardan ibaret bir din daha vardır. Fakat bu cahiller, bu âcizler sırası gelince aydınlanacaklardır.

Eğer ışığa yaklaşmazlarsa kendilerini mahv ve mahkûm etmişler, demektir." (s. 15, Borak, 85-86; Karal, 66, ...)

Yine din hakkındaki bir soruyu da şöyle yanıtlamış:

"Din vardır ve lâzımdır. Temeli çok sağlam bir dinimiz var. Malzemesi iyi, fakat bina uzun asırlardır ihmale uğramış (bakımsız kalmış). ... Din, bir vicdan meselesidir. Herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir. **Biz, dine saygı gösteririz. Düşünceye muhalif (karşı) değiliz.** Biz sadece din işlerini millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kasta ve fiile (eyleme) dayanan taassupkâr hareketlerden sakınıyoruz.

"Din lüzümlü bir müessesedir, dinsiz milletin devamına imkân yoktur." (s. 16-17)

(devamı yarın..)